

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

1257

Title: Bhagavade Gita

Incomplete

1257

:	Bhagavad Gita -	:	Title
:	:	:	Author
:	:	:	Editor
:	:	:	Year, Vols.
:	:	:	Publisher
1257	:	:	Remarks

भगव श्रीद्वारकाधिराय नमः॥ अर्जुन उवाच॥ संन्यासं विना
कर्मणां लुब्धुषु न योगो न च ससि॥ यद्वेद्यतनेय
रेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितं॥ श्रीभगवानुवाच॥
संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकरा उभौ॥ तयो
स्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते॥ २॥ श्रयः
सनित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न कांक्षति॥ निर्द्वन्द्वो हि
महाबाहो सुखं बंधात्प्रमुन्यते॥ ३॥ सांख्ययो
माध्या गोपृथग्बालाः प्रवदन्ति न पंडिताः॥ एकमप्या पत्र

स्थितः सम्यग्भयोर्विदिते फलं ॥ ४ ॥ यत्सारं येः
प्राप्यते स्थानं तद्योगे रपि गम्यते ॥ एकं सारं च
च योगं च यः पश्यति स पश्यति ॥ ५ ॥ स न्यास
स्तुमहाबाहो दुःखमास्तु मयोगतः ॥ योगयुक्तो
मुनिर्ब्रह्म न चिरेणाधिगच्छति ॥ ६ ॥ योगयुक्तो
विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः ॥ सर्वभूता
त्मभूतात्मा कुर्वन्पि न लिप्यते ॥ ७ ॥ नैव किंचि
त्करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्वविदः ॥ परं पश्येत्

नृपुत्रांति ग्रन्थं न श्रुत्वा नृपपत्न्यसन् ॥ ८ ॥ अल्प
निसृज न दृष्टुं निषं निमिषं न पि ॥ इन्द्रियाणि
द्रियार्थेषु वर्तन्ति इति धारयन् ॥ ९ ॥ ब्रह्मण्याधाय क
र्माणि स गत्यत्का करोति यः ॥ लिप्यते न स पापे
न पद्मपत्रमिवांभसा ॥ १० ॥ काय न मनसा बुद्ध्या
केवञ्चेरिन्द्रिये रपि ॥ योगिनः कर्म कुर्वन्ति संगं त्य
क्त्वा मशुद्धये ॥ ११ ॥ युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्ति
माप्नोति नैष्ठिकी ॥ अयुक्तः कामकारेण फले स

भगव चो निबद्धते ॥ १२ ॥ सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्या दिता
 स्ते सुखं वशी ॥ न वदोरेपुरे देहिने वकुर्वे न कार
 यन् ॥ १३ ॥ न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति
 प्रभुः ॥ न कर्म फलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥ १४ ॥
 नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुदुतं विभुः ॥ अ
 ज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यंति जंतवः ॥ १५ ॥ ज्ञा
 नेन तु तदज्ञानं येषां नास्ति मात्मनः ॥ तेषां मा
 दित्यवश्यं न प्रकाशयति तत्परं ॥ १६ ॥ तदुद्ध

आ
 ५

पत्र
 ३८

भ मस्मिं नीतिरस्मि जिगीषतां ॥ मौनं चैवास्मि गुह्य
 नां ज्ञानं ज्ञानवता महं ॥ ३४ ॥ यच्चापि सर्वभूतानां बी
 जं तदहमर्जुन ॥ न तदस्ति विनायत्स्वात्मया भूतं च
 राचरं ॥ ३५ ॥ नातोऽस्मि मम दिव्यानां विभूतीनां परं त
 पः पाषाणद्वयानः शोको विभूते विस्तरमया ॥ ३६ ॥ य
 द्वादिभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥ तत्तदेवाव
 गच्छत्वं मम तेजोऽसंभवं ॥ ३७ ॥ अथवा बहुनेनेन
 किं ज्ञानेन तवार्जुन ॥ विश्वमाहमिदं कृत्स्नमेकांशे
 न स्थितो जगत् ॥ ३८ ॥ हरिः ॥ अतस्तदिति श्रीमद्

१ भगव

गवद्गीतासुपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री
कृष्णार्जुनसंवादे विभूतियोगो नाम दशमोऽध्यायः
आध्या॥ १०॥ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

श्रीना

आध्या

१०

५

पत्र

६४

भगव

यजगत्समग्रं भासस्तवोग्राः प्रतपन्ति विद्वो॥ १०॥ आ
ख्याहिमेको भवानुग्रस्पो नमस्तु ते देववरप्रसीद
विज्ञातुमिच्छामि भवं तमाद्यं न हिं ब्रजानामितवप्र
वृत्तिं॥ ११॥ श्रीभगवानुवाच॥ क्रीलोस्मिं लेकक्षय
कृत्प्रवृद्धो लोकान्समाहृतुमिह प्रवृत्तः॥ अस्तेपि
त्वां न भविष्यन्ति सर्वे ये वरिष्ठताः प्रत्यनीकेषु यो
धाः॥ १२॥ तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशो लभस्व नित्वा श
त्रुसंश्वराज्यं समृद्धं॥ मयैवैते निहताः पूर्वमेव नि

श्रीना

आध्या

११

पत्र

६५

मिन्नमात्रंभवसव्यसाविन॥३३॥द्रोणं चभीष्मं च ज
यद्रथं च करंतिथान्या नपियोधवीरान॥मया हत
स्त्वं जहिमाव्यथिष्टायुधस्वजेतासिरेणो सपत्ना
न॥३४॥संजय उवाच॥एतच्छ्रुत्वा वचनं केशव
स्य ह्युतांजलिर्वैपुमानः किरीटी॥नमस्कृत्याभूय
एवाहृच्छसगद्गदंभीतभीतः प्रहम्य॥३५॥अनुन
उवाच॥स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्यजिगम्र हृष्यत्य
नुरज्यते च॥रक्षां सिभीतानिदिशो द्रवंति सर्वे

नमस्यंति च सिद्धसंधाः॥३६॥कस्माच्चैते न न मे रन्म
हात्मनारीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्री॥अनंतदेवेश
जगं निवासत्वमक्षरं सदसत्परं यत्न॥३७॥त्वमा
दिदेवः पुरुषः पुराणस्त्वं मस्य विश्वस्य परं निधा
नं॥वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनं
तरूप॥३८॥वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशंकः प्रजाप
तिस्त्वं प्रपितामहश्च॥नमो नमस्ते स्तुतसहस्रहृ
तः पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते॥३९॥नमः पुरस्ता

भगव

स्थपृष्टतस्तेनमोस्तुतेसर्वतरावसर्व॥अनंतविर्या दीता
मितविक्रमस्त्वंसर्वसमाप्नोषिततोसिसर्वः॥४०॥
सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तंहेतुसुहेयाद्वहेसखे
ति॥अजानतांमहिमानंतवेदंमयाप्रसादोद्वि
येनवापि॥४१॥यच्चापहासार्थमसत्कृतोसिवि
हारत्राय्यासनभोजनेषु॥तकोथवाप्यमुत्ततत्स
मक्षंतत्सामयेतामहमप्रमेयं॥४२॥पितासिले
कस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्गिरियान्॥
नत्वत्समोऽस्यभ्यधिकःकुतोन्योलोकत्रय्यप्रति

आ॥
११

पत्र
७७

भगव

बैरहमेववेद्योवेदांतद्वेदविदेवचालं॥१५॥द्वावि दीता
मौपुरुषोलोकेश्वरश्चाक्षरएवच॥क्षरःसर्वाणि
भूतानिकूटस्थोक्षरउच्यते॥१६॥उत्तमःपुरुष
स्त्वन्यःपरमेत्युदाहृतः॥यो लोकत्रयमाविश्य
विभर्त्यव्ययईश्वरः॥१७॥यस्मात्क्षरमतीतोह
मक्षरादपिचोत्तमः॥अतोस्मिंसर्ववैदेचप्रथि
तःपुरुषोत्तमं॥१८॥योमामेवमसंभूदोजाना
तिपुरुषोत्तमं॥ससर्वविद्भूतिमांसर्वभावे

आ॥
५

पत्र
८७

भगव नभारत ॥ १९ ॥ इति गृह्यत मंत्रास्त्रमिदं मुक्तमया दीता
नघ ॥ एतद्बुध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भा
रत ॥ २० ॥ शहरिः दोत स नृपल गिता पुपनि
पत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसं
वादे पुरुषोत्तमयोगो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आ
१५

पत्र
८७

भगव मोक्षाय निबन्धाया सुरिमता ॥ माश्नुचः संपदं दे
मभिजातौ सिपांजव ॥ ५ ॥ द्यौभूतस्वर्गो लोके सिं
दैव आसुर एव च ॥ देवो विस्तराः प्रोक्त आसुरं
पार्थ मे शृणु ॥ ६ ॥ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदु
रासुराः ॥ न ज्ञोचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥ ७ ॥
असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदुर्नाश्वरं ॥ अपरस्परसंभू
तं विमन्यत्कामहेतुकं ॥ ८ ॥ एतां दृष्टीमवस्थम्य न दृ
त्मानो लब्धयः ॥ अभवंत्युग्रकर्माणि क्षयाय ज
गतो हिताः ॥ ९ ॥ काममाश्रित्य दुःपूरं दंभमानमदा

आध्या
१६

पत्र
८८

भगव श्रीभगवानुवाच॥ अभयं स त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयो द्दित
गव्यवरिवितिः॥ दानदमश्चयज्ञश्च स्वाध्यायस्त
पञ्चाजिविं॥ १॥ अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्ति
रपैशुनं॥ दया मृतेष्वेलोलुत्वमादर्वं हिरचापलं॥ २॥
ते न क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता॥ भ
वंति संपदं देवि ममिजातस्य भारत॥ ३॥ दंभो द
यो भिमानश्च क्रोधः पाश्वमेव च॥ अज्ञानं वा
मिजातस्य पार्थ संपदमासुरी॥ ४॥ देवि संपदि

आ
१६

पत्र
२५